

opusdei.org

“Geholpen door Gods Geest”

Leobard Hinfelaar uit Diemen was een van de aanwezigen uit Nederland bij de priesterwijding van Eugen Graas. In deze bijdrage geeft hij zijn persoonlijke indrukken.

28-5-2007

Twee uur vanmiddag vertrekken wij als groep met lijn 19 naar de Basilica di Sant' Eugenio. De kerkdeuren zullen om 15.00 uur geopend worden, dus is er nog voldoende tijd voor onderlinge gesprekken. Ik

verheug mij op de
wijdingsplechtigheden.

Als de deuren even na drieën
worden opengezet, weten de vele
familieleden, vrienden en
belangstellenden van de 38
wijdelingen snel de zitplaatsen te
bezetten en vult de kerk zich tot de
laatste stoel. Zelfs de staanplaatsen
achter in de kerk zijn 'uitverkocht'.

Al vanaf het eerste moment van deze
plechtige Mis voel je en weet je dat
een aaneenschakeling van
traditionele, mooie, inspirerende en
ontroerende handelingen zal
plaatsvinden. Zelf zit ik op de laatste
stoel, achter in de kerk. Zo heb ik een
mooi overzicht van het gebeuren in
de Mis en kan ik de details volgen op
het videoscherm.

In het misboekje staat Eugen Graas
uit 'Paesi Bassi' als tweede vermeld.
Vanuit de gehele wereld hebben,
naast Eugen, 37 diakens naar deze

dag toegewerkt en uitgekeken.
Geholpen door Gods Geest,
ontvangen zij vandaag het sacrament
van het priesterschap.

Een paar details van de
plechtigheden wil ik u niet
onthouden: een krachtige preek over
de Heilige Geest, het uitgestrekt op de
grond liggen tijdens de Litanie van
de Heiligen, het extra 'kneepje' van
de prelaat tijdens de vaderlijke
omhelzing met zijn nieuwe
priesterzonen.

Het enthousiaste applaus dat aan het
einde van de Mis weerklinkt, doet
mij denken aan het eerste
Pinksterfeest, 2000 jaar geleden: het
vuur is bij 38 priesters ontstoken en
zal niet meer doven.

Indrukwekkend, prachtig,
emotioneel, niet te bevatten; ofwel er
zijn geen woorden voor!

Na afloop wordt in de binnentuin
een receptie gegeven. Achtendertig

ronde tafels staan in de tuin opgesteld. De vader en moeder van Eugen, zijn broers en zussen, zwagers en schoonzussen, tantes, vrienden, oud collega's en bekenden feliciteren hem en krijgen de tijd voor hun ontmoeting met priester 'Eugenio'.

Terwijl ik deze, vaak emotionele, momenten digitaal vastleg, gaan mijn gedachten terug naar mijn eigen ontmoetingen met Eugen van de laatste jaren. In al die uren van fietsen, lopen, praten en bidden heeft hij mij opgeroepen mijn leven te heiligen. Dank je wel, Eugen. Dank je wel lieve God, dat ik Eugen heb mogen ontmoeten.